

מדינת ישראל-משרד הפנים
מועצה מקומית חריש
ישיבת מליאה מן המניין
ישיבה מספר 2-18
מתאריך 19.2.18

נוכחים:

מר קשת יצחק – ראש המועצה
 מר שלמה קליין – חבר מועצה
 מר אדוארד שפירו – חבר מועצה
 גב' לריסה מישייב – חברת מועצה
 מר רמי אלבז – חבר מועצה
 גב' נאווה לב-רן – חברת מועצה
 מר רחמים ידיגרוב – חבר מועצה

מוזמנים:

רו"ח עבד אלחלים בקלי – מבקר פנים
 מר ישראל בן ישראל – מהנדס המועצה
 מר עופר רזניק – יועץ משפטי
 מר שלמה אפרתי – עוזר מנכ"ל
 גב' תמי גריין – סמנכ"ל מרכז הבניה הישראלי

סדר היום:

- . אישור פרוטוקול מליאה מן המניין מספר 1-18 מיום 5.2.18
- . אישור תב"רים
- . אישור מרכז הבניה הישראלי להפקת אירוע מיתוג לחריש
- . שונות

פרוטוקול

מר יצחק קשת-יו"ר: אני מתכבד לפתוח את ישיבת מליאה מספר 2-18. בסדר היום מספר נושאים: אישור פרוטוקול המליאה הקודם, אישור מרכז הבניה הישראלי להפקת אירוע מיתוג חריש וליווי המיתוג של חריש, אישור תב"רים ושונות. לפני שמתחילים, אני רוצה להוסיף נושא נוסף לסדר היום, תב"ר שלא נשלח מלכתחילה, אני רוצה להעלות אותו להצבעה בשביל שיהיה לנו נושא נוסף, תב"ר 438, השמשת מבנה יביל לבניית בית כנסת, זה נושא נוסף שאני רוצה להעלות אותו לסדר היום. מעלה להצבעה במליאה בשביל לאשר את הנושא הנוסף, מבקש ממליאת המועצה לאשר. מאושר פה אחד.

אישור פרוטוקול מליאה מן המניין מספר 1-18 מיום 5.2.18

מר יצחק קשת-יו"ר: אנחנו עוברים לאישור פרוטוקול מליאה מן המניין. מבקש ממליאת המועצה, לכולם יש את זה בנספחים, מבקש ממליאת המועצה לאשר את הפרוטוקול של המליאה הקודמת, מספר 1-18. מעלה להצבעה.

מר רחמים ידיגרוב: אני נמנע.

מר יצחק קשת-יו"ר: אתה נמנע, אוקי, אז זה גם,

מר רחמים ידיגרוב: גם לא הייתי.

מר שלמה אפרתי: פרוטוקול.

מר יצחק קשת-יו"ר: הוא לא היה, הוא לא היה, ... אז הוא נמנע, בסדר. אז מאושר ברוב, בעד, אדוארד שפירו, לריסה משייב, שלמה קליין, יצחק קשת ונאוה לב-רן, ונמנע אחד,

רחמים ידיגרוב.

אישור תב"רים

מר יצחק קשת-יו"ר: אני עובר לנושא הבא, אישור,

מר שלמה אפרתי: ישר התב"רים.

מר יצחק קשת-יו"ר: התב"רים. קודם כל נתחיל בתב"רים.

מר רמי אלבז: למה?

מר יצחק קשת-יו"ר: לגמור עם זה, זה פשוט,

(מדברים ביחד)

מר יצחק קשת-יו"ר: בבקשה, שלמה.

מר שלמה אפרתי: התב"ר הראשון שאנחנו נדבר עליו זה תב"ר 438, שזה התב"ר שאישרתם עכשיו להעלות, למרות שהוא לא היה בזימון. בניית, בתי הכנסת שנבנו בחריש, עכשיו מסתיים תהליך הבניה שלהם וצריך להקצות אותם לציבור. צריך להקצות אותם לקהילות, משתי סיבות. סיבה ראשונה: מבנה שעומד ריק זה מבנה שהוא מוזנח. זה מבנה שהוא מתקלקל עם הזמן. זה דבר ראשון, ולכן חשוב לנו להקצות כמה שיותר מהר, דבר שני,

(מדברים ביחד)

מר יצחק קשת-יו"ר: לא, אולי יש קהילות שצריכות אותו,

מר שלמה אפרתי: דבר שני, יש קהילות שצריכות מבנים. יש שם קהילות, בחריש, שמתפללות במבואות של בתים, בלובי של בניין, ואנחנו צריכים להקצות את המבנים האלה לקהילות האלה. בעצם המבנים שאנחנו מקצים זה מבנים שהעלות שלהם היא מאוד גבוהה, שהיא כוללת גינון ופרגולות וכדומה, וכשהגענו למשרד השיכון, למשרד הפנים לאשר את ההקצאות הללו, משרד הפנים ביקש ממנו לעשות סדר בהכל. לעשות סדר בכל נושא בתי הכנסת ולהחתים על חוזים את כל מתפללי בתי הכנסת הקיימים בחריש, שהם בעצם נמצאים במבנים ששייכים למועצה, להחתים אותם על חוזים, שישלמו שכירות, שישלמו על החשמל ועל מים, ממש להסדיר את כל הנושא,

גב' נאוה לב-רן: אחזקה.

מר שלמה אפרתי: מהתחלה. כחלק מההסדרה של הנושא הזה אנחנו נדרשנו להסדיר את המבנה היביל שמתפללים בו היום מאחורי המועצה. במבנה הזה, הבאנו אליו יועץ בטיחות. יועץ בטיחות מצא שם ליקויי בטיחות מאוד מאוד קשים, שרק לתקן אותם, אנחנו מדברים על סדר גודל של 180,000 שקלים. זה ליקויי בטיחות של חשמל,

גב' נאוה לב-רן: כבאות, חשמל, משטרה, הכל.

מר שלמה אפרתי: כיבוי אש וכדומה, ואנחנו רוצים, לקהילה שמתפללת שם, לתת בית כנסת כדי שאנחנו נוכל לחתום איתם על חוזה, כדי שהם יתחילו לשלם שכירות, ומים וארנונה וחשמל, ארנונה לא ישלמו. מים וחשמל וכולי, אנחנו רוצים לסדר להם את בית הכנסת עם כל ליקויי הבטיחות, לעשות להם קצת גינון גם מבחוץ, איזו שהיא פרגולה שהם יוכלו לעשות בה סוכה, בדיוק כמו שאר בתי הכנסת שאנחנו מקצים לקהילות הנוספות בחריש. זה התב"ר הזה, 280,000 שקלים להשמת המבנה היביל לבית הכנסת.

מר יצחק קשת-יו"ר: אוקי, שאלות?
 מר רחמים ידיגרוב: עד עכשיו המבנה הזה, יביל, זה מבנה של מועצה?
 מר יצחק קשת-יו"ר: כן.
 מר רחמים ידיגרוב: הקהילה שיושבת משלמת שכירות?
 גב' נאווה לב-רן: תשלם.
 מר רחמים ידיגרוב: לא, לא, לא. אני אומר, עד עכשיו.
 מר שלמה אפרתי: עד עכשיו לא שילמה.
 דובר: מה זאת אומרת?
 מר שלמה אפרתי: אף אחד לא שילם.
 מר יצחק קשת-יו"ר: אף אחד מבתי הכנסת עכשיו לא שילמו שכירות. עכשיו, כשאנחנו רוצים לעשות איתם חוזה חדש, בתוך החוזה החדש יש שכירות ויש חשמל ויש מים, וכל מה שצריך.
 גב' נאווה לב-רן: חוץ מארנונה, כן?
 מר יצחק קשת-יו"ר: חוץ מארנונה, הכל הם יצטרכו לשלם. אבל בשביל לאפשר, להקצות את זה, ולעשות חוזה איתם, אתה, אסור לך לתת מבנה כזה שהוא במצב על הפנים. אתה צריך, מה שנקרא, להשמיש אותו. להכשיר אותו למצב כזה שהוא יכול לתפקד ואתה מקצה משהו שהוא ראוי לשימוש. גם כן, להקצות זה לא,
 מר שלמה אפרתי: הסכם בר הרשות.
 מר יצחק קשת-יו"ר: הסכם בר הרשות, שכירות. משלמים על זה שכירות לכל דבר ועניין.
 מר רחמים ידיגרוב: כן, אבל עד עכשיו הם ישבו והשתמשו במבנים,
 מר יצחק קשת-יו"ר: נכון.
 מר רחמים ידיגרוב: ואף אחד לא שילם לשכירות, לא כלום.
 מר יצחק קשת-יו"ר: כל בתי הכנסת האחרים שהיו לא שילמו שכירות.
 מר שלמה אפרתי: אנחנו היום באים לתקן את זה.
 מר רחמים ידיגרוב: אז למה זה עכשיו, רק היום?
 מר יצחק קשת-יו"ר: כי היום אנחנו הולכים למהלך של הקצאות. עד עכשיו לא עשינו הקצאות. עכשיו הולכים למהלך של הקצאות, עושים הסדרה.
 מר רחמים ידיגרוב: אבל יש מיונים של המועצה, עד עכשיו ... כי הרשות, אתם, אתם אחראים על הגבייה ועל הכל, נכון? על תקציבים.
 מר יצחק קשת-יו"ר: כן.
 מר רחמים ידיגרוב: כאילו, לא גביתם כסף? מי אחראי לזה? למה לא גביתם?
 מר יצחק קשת-יו"ר: יש מבני ציבור. הציבור משתמש בהם. אתה לא גובה מזה כסף. היום אתה רוצה לעשות הסדרה ולתת להם את זה כשזה שלהם, אז אתה גובה כסף. כמו שאתה לא לוקח כסף על המתנס, כמו שאתה לא לוקח כסף על מועדון נוער, כמו שאתה לא לוקח כסף על מועדון קשישים. זה שירות לציבור. בן-אדם בא להתפלל, מגיע לו את השירות כמו שמגיע לו כל שירות אחר. זה אותו דבר בדיק. הוא משתמש במבנה ציבור. אתה לא גובה כסף על כל מי שנכנס שכירות למועדון נוער, ואתה לא לוקח מועדון קשישים, ואתה לא לוקח לכל דבר אחר. רק, רק לצורך העניין אם זה משהו שאתה נותן לו אותו פרטי. אתה נותן לו משהו שהוא משתמש בו באופן קבוע, אז אתה גובה על זה שכירות. זה מבנה ציבורי לכל דבר ועניין.
 גב' נאווה לב-רן: אבל מעכשיו כן יהיה, רחמים.
 מר יצחק קשת-יו"ר: מעכשיו תהיה הקצאה, עכשיו הם מקבלים, זה, עד עכשיו זה היה מבנים של המועצה.
 גב' נאווה לב-רן: ומעכשיו גמרנו.
 מר רחמים ידיגרוב: עד עכשיו לא היו מבנים של מועצה.
 דובר: לא, עד עכשיו היה,

מר יצחק קשת-יו"ר: עד עכשיו זה מבנה של מועצה. אתה רוצה למסור את זה, שאתה לא צריך להחזיק אותו. אנחנו היום, לצורך העניין, מחויבים לתחזק את המבנה הזה. זה עניין של המועצה. אנחנו רוצים למסור את זה, שזה לא יהיה עלות על המועצה, זה יהיה עלות על המתפללים. הם יחזיקו אותו, הם ישלמו על השכירות, הם ישלמו על החשמל וכל מה שצריך. אנחנו רוצים למסור את זה, לא רוצים להחזיק את זה בידיים שלנו.

מר רחמים ידיגרוב: אז לפני שאתה מוסר אותו אתה צריך לעשות, (מדברים ביחד)

מר יצחק קשת-יו"ר: ודאי, לא יכול למסור מבנה כזה, הם לא יכולים להשכיר דירה,

מר יצחק קשת-יו"ר: אסור, יש לנו שם ליקויי בטיחות חמורים. יש שם בעיות חשמל חמורות. אנחנו, זה אחריות שלנו. אנחנו רוצים, נותנים שירות לציבור, צריך לתת את השירות הזה עד הסוף, כמו שצריך. אתה רוצה למסור מבנה, למסור אותו כמו שצריך, שלום על ישראל. שאלות נוספות? טוב. מעלה להצבעה.

מר אדוארד שפירו: רגע, הכסף האלו זה,

מר רחמים ידיגרוב: מקרן, קרן לפיתוח.

מר אדוארד שפירו: לא, זה ברור, אבל השאלה היא אם זה יותר מדי או פחות מדי.

מר יצחק קשת-יו"ר: תראה, אנחנו עשינו אמדן, כן? יש תכנית, האמדן קודם כל מסדר לך את העלויות של כל הבטיחות, של החשמל, כל הדברים האלה, זה סדר גודל של 180,000 שקל. כל הפיתוח הסביבתי של המדרכות, הגדרות, קצת גינון, עוד סדר גודל של 100,000 שקל.

גב' לריסה מישייב: ובהמשך יהיה ככה שאם זה, הכסף הזה לא מספיק ואתם תרצו עוד כאילו?

מר יצחק קשת-יו"ר: אני, אנחנו עשינו הערכה, שלדעתי אנחנו נעמוד בזה, אני מקווה מאוד שלא נצטרך לבקש עוד כסף על הדבר הזה, זה הערכה שהיא,

גב' נאוה לב-רן: אתם תעמדו על הסכום,

מר יצחק קשת-יו"ר: הערכה שאמורה לספק ולעמוד בסכומים. לעמוד בדבר הזה, ואנחנו מה שנקרא, מיישרים קו, מוסרים את כל בתי הכנסת, מאפשרים לכל הקהילות פה להתפלל ושלום על ישראל, ממשיכים לפרויקט הבא. מעלה להצבעה, תב"ר 438, 280,000 שקל, לפתוח קרן עבודות פיתוח, מעלה להצבעה. מאושר פה אחד. תב"ר, בבקשה.

מר שלמה אפרתי: התב"ר הבא זה תב"ר 436, זה תב"ר שתכף תשמעו על תהליך המיתוג שלנו, תהליך המיתוג שהיה פה במליאת המועצה, ושאושר על ידי מליאת המועצה, הקונספט והדרך של המיתוג, ואחת מאבני הדרך הגדולות של תהליך המיתוג בעצם זה להביא לכאן אלפי משפחות. אנחנו הולכים לחשוף את חריש לשני מליון תושבים במדינת ישראל. במשך חצי השנה הקרובה שני מליון תושבים במדינת ישראל יראו רק "חריש" "חריש" "חריש" בפייסבוק ובגוגל וכולי. החשיפה הזאת תוביל לכאן אלפי משפחות שיגיעו לכאן בחודשים הקרובים. אלפי משפחות. המשפחות האלו שיגיעו לכאן, הם רוצים לראות חיים. הם רוצים, הם מגיעים לכל ... חריש, לאתר בניה. הם רוצים לראות חיים, רוצים לראות מקום שיש לו נראות, שאפשר להסתובב בו ברחובות. עודד, מנהל אגף תפעול ולוגיסטיקה, השם החדש של אגף שפע, עשה תכנית לתשעה כיכרות. כיכרות, לא באתרי בניה, איפה שלא מסתובבים אנשים. כיכרות במקומות שאנשים מסתובבים, שהיום הן ריקות לגמרי. כמו שבשנה שעברה לקראת הקיץ עשינו ארבע כיכרות עם עצי זית, אז עודד עשה תכנית, לדעתי הרבה יותר יפה, של תשעה כיכרות, לשים בהן פרחים עונתיים וגינון וכולי, וגם הטרסות בכניסה לעיר. זה תב"ר של 450,000 שקלים לצורך הגינון בכיכרות ובכניסה לעיר.

מר יצחק קשת-יו"ר: לצבוע את העיר, לייפות אותה, לעשות אותה יפה לקראת כל התושבים שיבואו לחוות ולראות את חריש, ואנחנו צובעים אותה בצבעים, מה שנקרא, כי כל מי שיגיע

לחריש, גם התושבים יהנו מזה, וגם כל החדשים שיבואו לראות ולהתרשם מהעיר הזאת, לא לחכות עוד הרבה זמן, אנחנו כבר פועלים על זה בשטח.

גב' נאוה לב-רן: כאן ועכשיו.

מר יצחק קשת-יו"ר: בסדר, שאלות?

דובר: אנחנו כבר שאלנו את הכל כשאתה לא היית.

מר רחמים ידיגרוב: אז אני הבנתי שזה הולך כאן, לא יודע, תיאטרון, איך זה נקרא?

(מדברים ביחד)

מר יצחק קשת-יו"ר: הייתה ישיבת הנהלה, אתה הוזמנת לישיבת הנהלה, אתה בחרת לא להגיע, זו זכותך, כל השאלות נשאלות,

מר רחמים ידיגרוב: כן, אבל אני לא רוצה לשמוע סיפורים וכל מני שינויים והכל. אני בא, אני רוצה לשאול שאלות.

מר יצחק קשת-יו"ר: אתה רוצה, אז בבקשה, תשאל שאלות.

מר רחמים ידיגרוב: אז שאלה. אז הקרן הזו באה, קרן הפיתוח.

מר יצחק קשת-יו"ר: כן.

מר רחמים ידיגרוב: אנחנו לא מזמן אישורנו עוד מקרן הפיתוח לתחזוקת התשתיות, נכון? 450,000 שקל.

מר יצחק קשת-יו"ר: כן. זה לא ... שאתה אומר, לא מתחייב למה שאתה אומר.

מר רחמים ידיגרוב: עכשיו, דבר שני, כל הכיכרות שאנחנו, המועצה קיבלה לרשות, זה ממשרד השיכון והבינוי, נכון?

מר שלמה אפרתי: נכון.

מר רחמים ידיגרוב: שיכון הבינוי לא מחויב למסור לכם את הכיכר מסודר, עם צמחיה, עם השקיה, עם הכל, עם התמרורים,

מר יצחק קשת-יו"ר: הכל, בוא אני אסביר,

מר רחמים ידיגרוב: אז מה, הוא רק עושה לכם את הפרצלציה כביכול?

מר יצחק קשת-יו"ר: יש, בוא, אתה יודע כמה דברים קורים היום בתוך חריש שמשרד השיכון בכלל לא נותן אותם ולא רוצה לתת אותם? ואנחנו עסוקים,

מר רחמים ידיגרוב: אז לזה אתם כרשות כאן נמצאים, שאתם צריכים לדרוש ממשרד השיכון והבינוי שיעמוד,

מר יצחק קשת-יו"ר: אז זה חכם,

מר רחמים ידיגרוב: מה, זה לא חכם, זה העבודה שלכם, זה לא שלנו.

מר יצחק קשת-יו"ר: אז תקשיב טוב, אתה רוצה לשמוע תשובה?

מר רחמים ידיגרוב: אתם צריכים לרוץ אחריהם כדי שהם ימסרו. שימסרו לכם את המוצרים כמו שצריך. לא לעקוב אחרי העבודות, זה אחר כך, אחרי, שהם קיבלתם זה, מסרו לכם, חתמתם, ועוד פעם להצטרך אחרי כמה חודשים עוד פעם לטפל בכיכרות הזה,

(מדברים ביחד)

גב' נאוה לב-רן: אבל פרחים עונתיים, שתילים עונתיים ופרחים עונתיים אתה לא יכול לדרוש מהם.

מר רחמים ידיגרוב: סליחה, אבל כל קבלן שהוא מבצע את העבודות, יש לו אחריות לטווח. הוא לא אומר

שאני בונה לך עכשיו, מוסר לך את העבודה ושלוש על ישראל. לכל מוצר שמוסרים

לרשות יש טווח שיש אחריות. אותו דבר גם משרד השיכון והבינוי, אותו דבר לקבלן

שמוך משרד השיכון או מול המועצה. פשוט, זה ככה. למה אנחנו צריכים עוד פעם לתקצב

מקרן הפיתוח? כן, עוד פעם, עוד פחות כסף, עוד כסף להוציא, ואין לי בעיה. אז עוד מעט

לא ישאר כסף בקרן הפיתוח.

מר יצחק קשת-יו"ר: זה לא נכון. בדיוק הפוך. ככה, בואו נגיד כזה דבר. אני אומר לכם. קודם כל,

בראש ובראשונה, אנחנו כמעט בכל השנים האחרונות לא נגענו כמעט בכלום, בכספי

הקרן לפיתוח של חריש. להפך, הכסף הזה הלך והצטבר, והולך להגיע בזמן הקרוב

לסכומים שהרבה עיריות היו מתקנאות בנו. מתוך אחריות ורצון לממש את כל החלטת

הממשלה, מתוך רצון לנצל את כל מה שהעזרה הממשלתית מגיעה לחריש, ושם ניצלנו אותה עד תום. אנחנו כמעט לא נגענו בכספים האלה. שבכספים האלה עוד יש לנו, אנחנו נעשה פה פיתוח לשנים רבות, ואני מזכיר, הכסף הזה מיועד לפיתוח של חריש. הוא לא מיועד לשום דבר אחר. אז זה בראש ובראשונה. שתיים, יש פה אינספור דברים. בסופו של דבר מי שאחראי על כל מה שקורה פה וגורם לדברים האלה לקרות זאת מועצת חריש. כל מי שנמצא פה, היום נמצא, מחר הוא הולך. משאירים אותנו פה לבד. יש אינספור פרויקטים ואינספור מקרים שלצורך העניין הם לא נתנו, לא תקצבו, לא רצו לקחת חלק. זאת עבודה שלנו. עבודה שלנו לגייס פה עוד מבני ציבור ועוד פרויקטים כאלה ואחרים, שדאגנו לכסף הזה שהגיע, שלא היה מיועד מלכתחילה, שלא רצו להביא אותו, באין ספור דוגמאות. אז להגיד "למה", ו"לא דאגתם" וכדומה, זה ממש לא מתחיל, זה לא מתחיל, כי אנחנו דאגנו לכל הדברים האלה הרבה הרבה מראש. עכשיו, בסופו של דבר גם הנושא הזה יגיע. וגם את הנושא, הכסף, גם בכירות האלה, אנחנו גם נדרוש אותן, ונדאג שיהיה כסף של הכירות. יחד עם זאת, אנחנו, אנשים חיים בעיר הזאת. אנחנו יוצאים למיתוג. אנחנו עשינו הערכת מצב ביחס שלנו לגייס את משרד השיכון לטובת העניין הזה של הכירות. זה לא יקרה, לא בשנה-שנתיים הקרובות. מתוך הערכת מצב נכונה, שאיפה אנחנו כן שמים את הכסף בכל זאת? זאת ההערכה. לשים את הכסף בכירות, שהעיר הזאת תהיה יפה ומסודרת, ואנחנו עושים מיתוג ומשקיעים כל כך הרבה כסף במיתוג, בסוף יגיעו לעיר והעיר לא תראה יפה, אז לא עשינו בזה שום דבר. בסוף זה מה שנקרא, אתה רוצה ללכת להכי מושלם, ובסוף לא מקבל כלום. אתה משקיע כסף, מליונים במיתוג, והעיר נראית כמו שהיא נראית. אתה עושה הערכת מצב, אני משקיע כמה מאות לפני שקלים, העיר הזאת תראה יפה. הכירות, אני אומר לך, מוציא את הכסף ממשרד השיכון. משרד השיכון יעשה פה כיכרות שהוא לא חשב ולא חלם. בינתיים אני לא מחכה לאף אחד. אני רוצה שהעיר הזאת תראה יפה, יש, הקיץ מתקרב, פסח מתקרב. נזמין לכאן הרבה מאוד תושבים, העיר צריכה להראות כמו שצריך. צריכה להראות מוכנה. כסף יגיע. אנחנו עוד נאשר פה ונדאג שמשרד השיכון יעשה לנו כיכרות ויעשה לנו עוד כמה דברים. אבל בינתיים אנחנו לא מחכים. אנחנו פועלים. יש דברים שעשינו בדיקה, זה סדר גודל של שנה-שנתיים, עד שזה יגיע. ולכן אנחנו רוצים לצאת עם זה לדרך.

(נכנס: רמי אלבז)

מר רמי אלבז: כמה כסף יש בקרן לפיתוח? יש,

מר יצחק קשת-יו"ר: נעשה בדיקה כמו שניהלת בפעם הקודמת ... מי שהצטרף עכשיו זה רמי אלבז, חבר מועצה.

מר רמי אלבז: כן.

מר יצחק קשת-יו"ר: כמו שבדקת, ביקשת במליאות קודמות שנציג את הסכום, אין בעיה, המליאה הבאה, תבקש להוציא את הסכום המדויק. שאלות נוספות?

מר שלמה אפרתי: רמי, אתה הבנת על מה?

מר רמי אלבז: כן. אני הבנתי, אני מבין שמקרה הפיתוח לוקחים, רוצים לתקצב את כל התחזוקה של הכירות.

מר יצחק קשת-יו"ר: לא תחזוקה, פיתוח.

מר רמי אלבז: תחזוקת פיתוח.

מר יצחק קשת-יו"ר: לא תחזוקת פיתוח. פיתוח.

מר רמי אלבז: את הפיתוח עצמו?

מר יצחק קשת-יו"ר: הפיתוח עצמו.

מר רמי אלבו: אה, הפיתוח, לא הכיכרות האלה, לא התחזוקה. אז אני, אז רגע, אני מבין שזה אמור להתבסס על איזה שהוא תקציב של תב"ר או תקציב שאמור להגיע מאחד המשרדים, משרדי הממשלה.

מר יצחק קשת-יו"ר: לא, אה מבין לא נכון. זה אמור להיות בתקציב,

מר רמי אלבו: בדרך כלל, הכיכרות שפותחו עד היום,

מר יצחק קשת-יו"ר: גם, בתקציב של מועצת חריש. כל הכיכרות שפותחו היום בתקציב מועצת חריש.

מר שלמה אפרתי: הכיכרות עם עצי הזית?

מר יצחק קשת-יו"ר: זה הכל המועצה,

מר רמי אלבו: אה, אז זה כן, הפיתוח עצמו. הפיתוח עצמו של הכיכר.

מר יצחק קשת-יו"ר: כן, כן.

מר רמי אלבו: הבניה של הכיכר עצמה זה משרד השיכון.

מר יצחק קשת-יו"ר: לא, לא. גם כל הכיכרות שנעשו היום זה על ידי חריש.

מר רחמים ידיגרוב: אבל למה?

מר יצחק קשת-יו"ר: כי, הסברתי לך למה. כי הסיפור הזה שאם יבוא לכאן, הם יסבסדו את הדבר

הזה, זה יקח סדר גודל של שנה-שנתיים. אנחנו, בעיר הזאת חיים אנשים, חיים תושבים,

אנחנו יוצאים למיתוג, אנחנו לא מחכים לדבר הזה. אנחנו רוצים שהעיר הזאת תראה יפה.

בסוף, אני אומר לך, אנחנו נשיג את,

מר רמי אלבו: רגע, בתכנית המתאר אין, של העיר, בתב"ע, אין את הכיכרות האלה?

מר יצחק קשת-יו"ר: יש. מה זה קשור? זה לא, אין שום קשר.

מר שלמה אפרתי: אנחנו מדברים על הכיכרות הקיימות, לעשות בהן פיתוח של,

מר יצחק קשת-יו"ר: לא, אבל אין שום קשר לתב"ע.

(מדברים ביחד)

מר יצחק קשת-יו"ר: יש בתב"ע אבל זה לא קשור. בתב"ע לא, אין שום מושג של תקצוב בכלל. תב"ע

זה תכנית, זה תכנוני, מבחינת מפה. אתה מצייר על המפה,

מר רמי אלבו: ופיתוח הכבישים, המדרכות וכל מה שקשור לזה?

מר יצחק קשת-יו"ר: זה משהו אחר, זה בלי קשר לתב"ע, וגם זה לא קשור לתב"ע. זה מתוקצב

ממשרד השיכון.

מר רמי אלבו: אוקי.

מר יצחק קשת-יו"ר: הכיכרות לא מתוקצבות. ואנחנו רוצים לתקצב כדי לפתח את הכיכרות, שהעיר

הזאת תראה יפה. שאלות נוספות? מעלה להצבעה. מבקש ממליאת המועצה לאשר את

תב"ע 436, גינון כיכרות. אושר ברוב,

מר רמי אלבו: אנחנו, אני, בהסתייגות של,

מר יצחק קשת-יו"ר: נמנע.

מר רחמים ידיגרוב: אני נגד.

מר יצחק קשת-יו"ר: נגד.

(מדברים ביחד)

מר רמי אלבו: אני בהסתייגות, התקציב הובא ממקור של קרן לפיתוח, אני בהסתייגות,

מר יצחק קשת-יו"ר: אז אתה נמנע או שאתה נגד?

מר רמי אלבו: זה כסף, רגע, אני רק רוצה לומר, זה כסף של המועצה?

מר יצחק קשת-יו"ר: כסף של המועצה, כן.

מר רמי אלבו: זה כסף שאמור להגיע גם לפיתוחים אחרים נוספים, אז אני נמנע.

מר יצחק קשת-יו"ר: כמובן. כמובן. אתה נמנע, בסדר. רוב, התקציב, התב"ר מאושר ברוב, מאשר

אדוארד שפיר, לריסה מישייב, שלמה קליין, יצחק קשת ונאוה לב-רן. מתנגד רחמים

ידיגרוב, ונמנע רמי אלבו. עובר לתב"ר הבא, שיפוזן מקוואות, 437, בבקשה.

מר שלמה אפרתי: תב"ר 437, אנחנו עכשיו מסיימים את התהליך של בניית מקווה נשים ומקווה גברים. אנחנו,

מר יצחק קשת-יור: לא של,

מר שלמה אפרתי: לא, שניה, אנחנו מסיימים את התהליך של הבניה של מקווה נשים, צודק, ובעצם את המקווה נשים אנחנו מקבלים בסטנדרט הכי הכי סטנדרט שקיים, הכי ממש איך שנקרא 'עירום'. אנחנו מקבלים מבנה עם בור. עכשיו, נשים היום בחריש, ואני מדבר גם, מר יצחק קשת-יור: היכרות אישית.

מר שלמה אפרתי: מהיכרות אישית של הנושא, נשים היום בחריש נוסעות כדי לקבל את השירות הזה של מקווה נשים אל מחוץ לחריש. מכיוון שהיום כבר זה לא הנשים של פעם שהיו טובלות בקרח של נהר בפולין, אלא היום זה נשים שרוצות להגיע לספא. הן רוצות להגיע, אם לא לספא, אז לפחות למשהו שמכבד אותן, שנעים להן, שנעים להכנס, שיש עיצוב פנים, שנעים להגיע ולטבול. בנתונים שיש לנו היום, כ-50% מהטובלות שטובלות היום בחריש הן בכלל, הן לא דתיות, זאת אומרת, זה חוצה מגזרים, ואנחנו רוצים בעצם להלביש את המקווה הזה, לעשות את החוויה לתושבות שלנו, כמו שמגיע להן. שהן יקבלו את השירות הזה בתוך חריש.

מר יצחק קשת-יור: המצב שלו טוב. של הנשים, המקווה לנשים?

מר שלמה אפרתי: אנחנו מדברים על המקווה לנשים החדש.

דובר: חדש,

(מדברים ביחד)

מר שלמה אפרתי: לשפץ אותם, לשדרג אותם, לעשות אותם יותר יפים, עם חוויית משתמש,

אדוארד שפירו: רק רגע, חדש או גם ישן?

מר שלמה אפרתי: גם וגם.

מר יצחק קשת-יור: והתקציב לזה הוא 350,000 שקלים. שכרנו מעצבת שנתנה לנו את סדר הגודל של התקציב הזה, שתיקח את הנושא הזה ותעשה באמת מקום שראוי,

מר שלמה אפרתי: אבל השיפוץ,

אדוארד שפירו: זה רק שיפוץ או רק את התכנון?

מר רמי אלבו: זה שם כולל למה? למבנה חדש? מבנה חדש הוא מבנה חדש. מה אתה מקבל במבנה חדש?

מר יצחק קשת-יור: לא, מבנה חדש, אתה מקבל סטנדרט.

מר שלמה אפרתי: אתה רוצה לשים שם ספה, אתה רוצה לשים ספה בכניסה, אתה רוצה לשים תאורה יפה, אתה רוצה לשים ... דקורטיבי,

מר רמי אלבו: 350,000 שקל?

מר שלמה אפרתי: כן, אתה רוצה לעשות את זה ברמה גבוהה.

מר יצחק קשת-יור: אנחנו מקבלים מקווה ברמה מאוד מסוימת. יש לנו גם מקווה קיים. אנחנו, לנשים שלנו שטובלות פה בחריש, רוצים לתת את הטוב ביותר. אנחנו רוצים שיכנסו לשם, תהיה להם חוויה, זה זמן מאוד רגיש. כל אחת, כל מי שמכיר את זה וכל מי שאישה מכירה את

זה, זה הזמן שהיא מגיעה לשם, זה הזמן הכי רגיש שיש לה בכל,

מר שלמה אפרתי: יש מספרים,

מר יצחק קשת-יור: אני מדבר, אני מדבר.

מר שלמה אפרתי: כן.

מר יצחק קשת-יור: זה הזמן הכי רגיש שיש לה בכל החודש, בכל התקופה. בזמן הזה צריך לתת לה את מלוא תשומת הלב. זה אומר, לתת לה חוויה טובה. לתת לה הרגשה טובה. זמן ההמתנה שלה, בזמן הזה צריך להראות הזמן הכי נעים והכי נכון והיא נוח. כשהיא נכנסת ועושה את ההכנות שלה בזמן הכי נכון והכי מתאים. כל זה בסופו של דבר דורש תקציב על מנת שנעשה את זה. אנחנו כבר שכרנו שירות, זו משהי שמתכננת פנים, שהיא תעשה את העיצוב ואת התכנון על מנת שתהיה הרגשה טובה לכל מי שנכנסת.

מר רחמים ידיגרוב: אין בעיה, אבל למה אין פירוט על מה בדיוק,
 מר יצחק קשת-יו"ר: אנחנו,
 מר רחמים ידיגרוב: המקווה מספר א',
 מר שלמה אפרתי: נכון, מספרים.
 מר רחמים ידיגרוב: מקווה מספר 2, שיפוץ עולה ככה, לזה, ככה, עלות. סתם, יעני, אומרים, אה, 400,
 600, 500.
 מר יצחק קשת-יו"ר: אתה במילא תראה את זה,
 מר שלמה קליין: אתה תראה את זה בוועדת מכרזים.
 מר רמי אלבו: לא, לא, זה לא עובד ככה. מה פתאום. יש לך מספרים. היום אנחנו במספרים מסודרים. יש
 לך מספר מגרש, יש לך מספר מקווה, יש לך, תביא את המספרים,
 מר שלמה קליין: לא, בוועדה זה משהו, ועדה זה משהו אחר, אפשר מה שנקרא,
 (מדברים ביחד)
 מר רמי אלבו: בוודאי, תביא מספר מגרש, ותגיד שמספר המגרש הזה או מספר,
 מר שלמה קליין: לא ... המגרש, שני מבנים,
 מר רמי אלבו: לא משנה, הגדרה, הגדרה. הגדרה,
 מר יצחק קשת-יו"ר: אתה יכול לנסות להפיל את זה ... אחרות, שלא יהיה שיפוץ למקוואות, אני מבין
 מה אתה רוצה לעשות.
 מר רמי אלבו: לא, למה? מה אמרתי? למה? מה להפיל?
 מר יצחק קשת-יו"ר: אבל אני אומר לך.
 מר רמי אלבו: למה שלא נאשר.
 מר יצחק קשת-יו"ר: אז אני אומר לך, כן, כי אתה מחפש למה לא לאשר.
 מר רמי אלבו: ממש לא. אני רוצה לדעת במדויק איפה הכספים האלה הולכים, לאן הם הולכים.
 מר יצחק קשת-יו"ר: אז אני אומר לך, יש פה שתי מקוואות,
 מר רמי אלבו: זה 350,000 שקל מהקופה שלנו,
 מר יצחק קשת-יו"ר: כן, שהולך. שהולך לשתי מקוואות. שיפוץ לשתי מקוואות. כן.
 מר רמי אלבו: אבל זה כסף, 350,000 שקל.
 מר יצחק קשת-יו"ר: כן, ... הכסף שלך, כן.
 מר רמי אלבו: ספה?
 מר יצחק קשת-יו"ר: כן, אתה רוצה,
 מר רמי אלבו: ספה? שדרוג ספה, שדרוג, 350,000 שקל?
 מר יצחק קשת-יו"ר: לא רק ספה. הכל, מכלול.
 מר רמי אלבו: מה? יש לך מקווה חדש.
 מר יצחק קשת-יו"ר: אתה יכול לראות הכל. המקווה הזה לא מספיק ברמה הזאת. הוא בסטנדרט.
 מר רמי אלבו: מה, מראה שעולה 10,000 שקל? כמה היא עולה?
 מר יצחק קשת-יו"ר: לא, יש שם הרבה דברים שהם מעבר לכך.
 גב' נאוה לב-רן: רמי, היה במקוואות גם,
 מר רמי אלבו: רגע, רגע, נאוה, בואי, אנחנו,
 (מדברים ביחד)
 גב' נאוה לב-רן: לא, גם לי מותר לדבר.
 מר רמי אלבו: אנחנו ענייניים, ברור, ברור.
 גב' נאוה לב-רן: גם לי מותר להגיד כאשה. היום, המקוואות האלה היום, זה לא מה שהיה פעם.
 מר רמי אלבו: כן, ברור, ברור.
 גב' נאוה לב-רן: היום זה ספא.
 מר רמי אלבו: כן, ברור, ללא ספק. אנחנו שם. כולנו, כולנו, אנחנו כולנו רוצים, אנחנו כולנו רוצים את
 ההשמשה הכי טובה והכי,

- גב' נאווה לב-רן: לא רק השמשה.
 מר יצחק קשת-יו"ר: אני לא בטוח שזה מה שאתה רוצה, אני לא בטוח.
 מר רמי אלבז: למה? אשתי לא תרצה?
 מר יצחק קשת-יו"ר: כי אתה מנסה, אתה מנסה,
 מר רמי אלבז: בטח שאשתי תרצה.
 מר יצחק קשת-יו"ר: אז בבקשה, בוא תרים, בוא תאשר,
 מר רמי אלבז: בוודאי, לא, זה לא העניין.
 מר יצחק קשת-יו"ר: זה כן העניין.
 מר רמי אלבז: אני רוצה לקבל, אני רוצה לקבל דיווח של מספרים.
 מר יצחק קשת-יו"ר: אתה תקבל דיווח.
 מר רמי אלבז: לא, עכשיו. אנחנו מצביעים על זה עכשיו.
 מר יצחק קשת-יו"ר: נכון.
 מר רמי אלבז: איזה מקווה הולך לקבל כסף, במספרים? אנחנו כבר לא נמצאים בשכונה הישנה של חריש.
 היום אתה יכול להצביע על כל מספר במגרשים, במפות שלנו, ולהגיד על כל מגרש
 ומגרש,
 מר יצחק קשת-יו"ר: למה חשוב לך,
 מר רמי אלבז: בוודאי, בוודאי.
 מר שלמה אפרתי: תראה לו את הזה, תביא מפה, תביא את המפה, איזה מגרש, אם זה הבעיה,
 מר רמי אלבז: לא, זה לא "תביא מפה". זה לא "תביא מפה".
 מר שלמה אפרתי: המגרש,
 מר רמי אלבז: אנחנו צריכים להצביע,
 גב' נאווה לב-רן: 385.
 מר שלמה אפרתי: אבל אתה רוצה את המספר,
 (מדברים ביחד)
 מר רמי אלבז: לא, אנחנו רוצים להצביע, אנחנו רוצים להצביע על סכומים של כסף, סכומים גבוהים. זה לא
 10,000 שקל לספה או למראה או לראי. אנחנו רוצים עכשיו לדעת בדיוק להיכן מגיע
 הכסף הזה. זה 350,000 שקל. אנחנו רוצים לדעת בצורה, ... מוצדק, ראוי לכולם.
 (מדברים ביחד)
 מר יצחק קשת-יו"ר: רגע, רמי. או שאתה רוצה ללכת למהלך הזה או שאתה לא רוצה ללכת למהלך הזה.
 אתה רוצה לראות מעבר,
 מר רמי אלבז: רגע, יש לנו איזה חובה כזאת שאוטומטית אנחנו נלך על כל מהלך?
 מר יצחק קשת-יו"ר: לא, אוטומטית לא,
 מר רמי אלבז: לא, אני רוצה, ... תעזור לי ללכת על המהלך הזה.
 מר יצחק קשת-יו"ר: יפה, אני עוזר לך.
 מר רמי אלבז: אני רוצה להבין איך 350,000 שקל,
 מר יצחק קשת-יו"ר: יש שתי מקוואות בחריש, אנחנו רוצים לשפץ אותן. זהו, זה המהלך.
 מר רמי אלבז: אבל לאן זה הולך?
 מר יצחק קשת-יו"ר: למקוואות.
 מר רמי אלבז: מה זה מקוואות?
 מר יצחק קשת-יו"ר: שום שקל אחד לא הולך למשהו אחר. רק למקוואות.
 מר רמי אלבז: ברור שלמקוואות. השאלה היא מספרית. יש לנו מספר מקוואות,
 מר יצחק קשת-יו"ר: כן.
 מר רמי אלבז: יש לנו מספר כזה, למספר מקווה כזה וכזה הולך סכום של כסף, 120, 150,000 שקל,
 (מדברים ביחד)
 גב' נאווה לב-רן: תעשה לו הפרטה, הפרטה,

מר יצחק קשת-יו"ר: אפשר לעשות את הדבר הזה. בוודאי, אפשר לעשות את הדבר הזה. בכל מקרה אנחנו רוצים להתקדם, אלכו, שבוע הבא, במליאת המועצה,

מר רמי אלכו: מה זה, אנחנו רוצים כל הזמן להתקדם, ברור.

מר יצחק קשת-יו"ר: לא, ברור, אני לא רואה שזה ברור. מליאת המועצה ואנחנו נביא פירוט ותראה, תראה לאן זה הולך, הכסף.

מר רמי אלכו: אולי 350,000 שקל הולך למקווה אחד ואני לא יודע בכלל מה, אולי זה הולך לשניים וזה מתחלק בצורה לא שווה? על זה אנחנו מדברים, לא, זה הנקודה. זה גם הנקודה שרחמים מתכוון אליו.

מר שלמה קליין: זה במסגרת, יהיה מכרז, יהיה מכרז מדויק עם קבלן.

מר רחמים ידיגרוב: לא, לא, לא קשור למכרז.

מר שלמה קליין: בטח קשור.

(מדברים ביחד)

מר רחמים ידיגרוב: שלמה, אתה לא נמצא עכשיו במכרז. אתה נמצא בישיבה, לא, לא.

מר שלמה קליין: שום דבר, זה לא אומר ... הכסף, הוא צודק, הוא צודק, זה לא אומר ... הכסף.

(מדברים ביחד)

מר שלמה אפרתי: יש פה קרוב לחצי מליון שקל שמאושרים באיזו חבילה אחת גדולה.

מר רחמים ידיגרוב: שניה, שלמה, עזוב. בוא,

מר שלמה קליין: זה שאישרת תב"ר זה לא אומר שיצא כסף. זה מה שאני רוצה להגיד לך.

מר יצחק קשת-יו"ר: אפשר, אין בעיה, רגע, אתם רוצים, אני הבנתי מה אתה רוצה.

גב' נאוה לב-רן: תפרט, יש פה הפרטה, הם רוצים,

מר אדוארד שפירו: הרעיון העקרוני, הכל, הרעיון טוב, כן רוצים שיהיה מקוואות מסודרים, הכל זה,

גב' נאוה לב-רן: לפרט.

מר אדוארד שפירו: מה שנתבקשתם, פשוט, שחברי המועצה יראו כן, כמו שרמי אמר, שזה יהיה על הזה,

והכסף זה יהיו ספציפי על הזה וזה יהיו ספציפית,

מר יצחק קשת-יו"ר: אני אשאל אותך שאלה פשוטה. למה זה כל כך חשוב ועקרוני לפרט פה וכאן,

גב' נאוה לב-רן: לפרט פה ולא לפרט,

מר יצחק קשת-יו"ר: אני באופן אישי, אני אומר לכם, ... מאוד פשוט.

גב' נאוה לב-רן: ולא לפרט,

מר יצחק קשת-יו"ר: לא, לא, אני אומר לכם, מאוד פשוט, אני באופן אישי.

מר שלמה אפרתי: נכון, מסכים.

גב' נאוה לב-רן: למה?

(מדברים ביחד)

מר יצחק קשת-יו"ר: אני שואל, אני שואל שאלה פשוטה. אני אומר לאנשי מקצוע, הבאתי אשת מקצוע,

אמרתי לה: "תשמעי, יש לך שתי מקוואות, תעשי פירוט, תעשי תכנית". היא באה לכאן,

היא עשתה תכנית, היא עשתה אמדן של שתי המקוואות ביחד, זה הסכום, יוצא לדרך. אני

עכשיו, עכשיו, שניה,

מר רמי אלכו: איפה התכנית הזאת?

מר יצחק קשת-יו"ר: אני מדבר.

מר רמי אלכו: אני רוצה אותה.

מר יצחק קשת-יו"ר: לא קיבלת רשות דיבור. עכשיו, אני מבחינתי יוצא לדרך, לטובת הציבור. דווקא לעכב

את זה בשביל זה, אין לי בעיה, זה החלטה שלכם. אבל אני אומר, הכל פה הולך לכסף של,

למקוואות, זה לא הולך, שום דבר לא הולך למקום אחר. חשוב לכם לדעת לאיפה זה

הולך, כמה למקווה הזה וכמה למקווה ההוא, אני לא מבין בזה שום הגיון ולא מבין שום

סיבה למה זה כל כך חשוב לדעת דווקא ובלי זה אני לא מאשר, כי אין בזה שום הגיון

ושום סיבה אמיתית חוץ מאשר לתקוע את זה, אבל אם רוצים לעשות את זה, אין בעיה.

נציג לכם את זה.

מר רמי אלבו: אני חושב שזאת המועצה שהכי-הכי לא תקעה דברים והכי נתנה לדברים לזרום, מר יצחק קשת-יו"ר: יש פה מספיק אנשים חכמים שידעו לאשר את הדברים, מר רמי אלבו: מצוין, נכון, מעולה, מעולה, והגיע הזמן, וזה לא עניין של לתקוע, אף אחד לא תוקע, והגיע הזמן שאנחנו נברר את הדברים בצורה נכונה, אמיתית,

מר יצחק קשת-יו"ר: כל מי שרצה לברר, (מדברים ביחד)

מר רמי אלבו: יש פה, תראה, אני אגיד את זה ככה, יש פה אישור של, רוצים מאתנו לאשר 350,000 שקל שהולכים לאיזה כיוון אחד.

מר יצחק קשת-יו"ר: נכון.

מר רמי אלבו: מה הכיוון הזה? אני לא יודע. אף אחד לא יודע.

מר יצחק קשת-יו"ר: אתה יודע, הזמנו,

(מדברים ביחד)

מר רמי אלבו: יש פה מישהו מהחברים שידוע? לא, זה שם, יש שם כולל שנקרא מקוואות. זה מה שאני יודע.

מר יצחק קשת-יו"ר: אתה יודע, שתי מקוואות, אמרתי לך במפורש. שתי מקוואות. שתי מקוואות.

מר שלמה אפרתי: שתי מקוואות, אחת ברחוב הגפן ואחת,

מר רמי אלבו: אוקי, מה, איך זה, מה הפילוח? מה הפילוח של הסכומים? מה הפילוח של הסכומים? גב' לריסה מישייב: מה ... עופר?

מר עופר רזניק: זה לא, אני לא חושב שיש כאן עניין משפטי כלשהו,

מר רמי אלבו: לא, משפטי זה לא העניין, זה לא עניין משפטי.

מר עופר רזניק: אני לא חושב שיש כאן עניין משפטי,

גב' נאוה לב-רן: אבל רגע, אנחנו כל כך הרבה תב"רים מאשרים בלי לבקש פירוטים. מה קרה, התעוררת? (מדברים ביחד)

מר רמי אלבו: כי זה מכאן לפיתוח, כי זה מהכיס שלך, לא, זה מהקופה של המועצה, זה מתוך הקופה. הקופה שלנו, נכון.

גב' נאוה לב-רן: גם כאן, אישרנו דברים מתוך קופת המועצה בלי לקבל פירוטים.

מר רחמים ידיגרוב: נאוה, נאוה, לעניין שלך, את שואלת, אומרת, לא צריך לאשר. אם את עושה בבית

שיפוץ ובא קבלן, את לא שואלת על כל דבר מה הוא גובה ממך?

גב' נאוה לב-רן: אין לי בעיה, אתם צודקים.

מר רחמים ידיגרוב: הוא יגיד לך: "סליחה, חמודה, זה עולה מליון שקל". אומרת: "בסדר" וזהו?

גב' נאוה לב-רן: סליחה, לא.

(מדברים ביחד)

מר רחמים ידיגרוב: אז את רוצה לדעת על מה הולך.

גב' נאוה לב-רן: איפה,

(מדברים ביחד)

מר רחמים ידיגרוב: רגע, סליחה, ... ראש המועצה. אנחנו, חברי מועצה,

גב' נאוה לב-רן: כל ... שלוש שנים ... על כל דבר אצבע, לא ביקשו שום פירוט, פתאום עכשיו,

מר רחמים ידיגרוב: אנחנו כחברי מועצה ביקשנו כמה פעמים,

מר רמי אלבו: ביקשנו.

מר רחמים ידיגרוב: בקשה של התב"רים.

מר רמי אלבו: ביקשנו כמה פעמים. כל פעם זה נדחה כי אנחנו תוקעים.

מר רחמים ידיגרוב: אנחנו רוצים לדעת פירוט על מה בדיוק מדויק, נגיד, שתי מקוואות, אני לא אומר על מראה אחת או שלוש המראות האלה. אני רוצה לדעת בדיוק לאיזה מקווה, לאיזה מקווה

כמה צריכים להשקיע.

מר יצחק קשת-יו"ר: אין בעיה. אני,
מר רחמים ידיגרוב: אבל אנחנו ביקשנו כמה פעמים. אתם לא מבצעים את הנושא, הנה סתם הבאתם לנו דף,
שהחברה בבקשה, תצביעו, תרימו את הידיים וזהו? עניין, הנה אתם רוצים,

(מדברים ביחד)

מר יצחק קשת-יו"ר: רחמים, אתה באת בכלל, אתה בראש להתנגד לכל הדברים.
מר רחמים ידיגרוב: אני לא ... אני אתך, אני אתך תמיד, אבל אני לא, אני לא רוצה שישאירו אותי כמטומטם
אחד.

מר יצחק קשת-יו"ר: אתה לא, אף אחד לא משאיר אותך מטומטם.

(מדברים ביחד)

מר רחמים ידיגרוב: לא, לא.

מר יצחק קשת-יו"ר: אין בעיה. כי אנחנו בצורה מוחלטת לאורך כל השנים נתנו כל מה שרק אתם רציתם,
מר רחמים ידיגרוב: אבל,

מר יצחק קשת-יו"ר: בצורה מפורטת, הסברנו הכל לפרטי פרטים, כל בקשה שרק נדרשה קיבלה מענה. אין
דבר כזה,

מר רחמים ידיגרוב: אין, אין. כמה פעמים דרשנו,

מר יצחק קשת-יו"ר: אין, אין, כל דבר אחר, זה לא נכון.

מר רחמים ידיגרוב: שכל, סליחה, שכל דבר, אנחנו רוצים לדעת פירוט טכני על מה הולך בדיוק ומה, לא
יודעים.

מר יצחק קשת-יו"ר: אז בוא, בוא תקשיב. יש דבר, קודם כל, זה מאוד מאוד תלוי. יש תב"רים לצורך העניין
שהם הסכם מסגרת. אתה לא נכנס לפירוט עד שאתה מאשר את התב"ר, ואז אתה יוצא,
אתה עושה תכנית ויש לך פירוט מדויק. מראש, אתה מאשר תב"ר, יש לך אמדן ראשוני,
כמו ברוב, רוב התב"רים, אתה בכלל מקבל תקציבים ממשרדי הממשלה. קיבלת תקציב,
אתה יודע בדיוק לאן הוא הולך? אתה לא יודע לאן הוא הולך.

מר רמי אלבו: אנחנו רוצים לנקוט, אנחנו רוצים, אני חושב שצריך לנקוט לחומרה בכל הקשור,

מר יצחק קשת-יו"ר: אז למה אתה אומר שצריך פירוט? חברה, אני מדבר. אף אחד לא עוצר אותי כשאני
מדבר.

מר רמי אלבו: אני, אני לא, אני אומר, שוב,

מר יצחק קשת-יו"ר: רשות דיבור, אתה יכול להגיד עד מחר, לא קיבלת רשות דיבור.

מר רמי אלבו: אנחנו נוקטים,

מר יצחק קשת-יו"ר: אני לא נותן לכם רשות דיבור. אתה לא מדבר. אתה תמשיך, אתה פשוט תצא החוצה.

מר רמי אלבו: אנחנו נוקטים לחומרה,

מר יצחק קשת-יו"ר: אני לא רוצה, אתה פשוט מפריע למליאת המועצה להתנהל.

מר רמי אלבו: זה כסף של המועצה. זה כסף בקופה, קופת המועצה.

מר יצחק קשת-יו"ר: אתה תקבל רשות דיבור. אתה עכשיו לא מפריע לי לדבר.

מר רמי אלבו: אוקי.

מר רחמים ידיגרוב: אל תתעקשו,

מר יצחק קשת-יו"ר: יש לנו, רוב התקציבים מקבלים מסגרת. אם זה תקציבים של משרדי הממשלה,

מקבלים מסגרת. ברגע שאושר לך, יש לך הרשאה תקציבית לפני זה, לפני שזה אושר

במליאת המועצה. דרך אגב, זה לא אישור סופי. כל אישור כזה עולה למשרד הפנים.

משרד הפנים צריך לאשר את התקציב הזה ולראות שהוא ראוי ושזה נכון, כל זה

פרוצדורה. זה רק תהליך, הפרוצדורה. אתם יודעים טוב מאוד בעצמכם איזה תהליך ארוך

זה. אחרי זה לצאת להביא משהו שיבנה מכרז. אחרי זה יצאת למכרז ארוך, אחרי זה

ועדת מכרזים, אחרי זה ... מול הקבלן. כל תהליך הכי קטן שאנחנו רק רוצים להוציא

אותו לפועל, תסלחו לי על המילה, יוצאת הנשמה. יוצאת הנשמה. כל הפרויקטים, כולם

פה בחריש אומרים "איזה יופי", חושבים שזה ככה קרה. סתם ככה. אנשים יושבים פה

ימים ולילות כדי להוציא כל פרויקט אל הפועל. עובדים קשה יום ולילה כדי שכל פרויקט יצא פה מאבן הכי קטנה שנמצאת ברחוב עד הפרויקטים הכי גדולים. זה תהליך גם ככה ארוך מאוד מאוד. ואני אומר, מה שאתם רוצים לדעת, זכותכם. תקבלו הכל. הכל תקבלו. אני לא אסתיר מכם שום מידע. יחד עם זאת אני אומר, וזה מה שהמליאה פה תחליט. אני חושב,

מר רמי אלבוז: יועץ,

מר עופר רוניק: זה לא עניין משפטי.

מר יצחק קשת-יו"ר: יש דברים חשובים. אני אומר לך, אנחנו רוצים לפתוח את המקווה לנשים מחדש. אם אנחנו לא מאשרים את זה הערב, המקווה החדש מתעכב. ואני אומר לכם את זה, לא, אבל זה יהיה אחריות למי שלוקח פה חלק, שלא, לא שם יד ונותן יד לזה שמקווה הנשים החדש יפתח. ויש פה נשים שהן לא טובלות בחריש. ויש פה נשים שהמקוואות לצורך העניין מאוד חשובות להן, אבל אם לא יהיה להן את האסטיקה שלהן אז הן לא יטבלו. חד משמעית, אדון רמי אלבוז. על ראשך.

מר רמי אלבוז: ישיבת מליאה הבאה,

(מדברים ביחד)

מר יצחק קשת-יו"ר: אני אומר את זה מפורש, לא, לא, לא,

מר רמי אלבוז: מה אתה אומר לי "לא, לא, לא"?

מר יצחק קשת-יו"ר: לא, מה שתחליטו אתם תחליטו.

מר רמי אלבוז: העלת פה איזה משהו, אני,

מר יצחק קשת-יו"ר: אני, חברה, אני לא יכול להחליט,

מר רמי אלבוז: אבל אתה העלת פה איזה משהו,

(מדברים ביחד)

מר יצחק קשת-יו"ר: אני אומר, אני אומר משהו מאוד מפורש. תקשיבו טוב. אנחנו, זה גם ככה פרוצדורה ארוכה. אתם רוצים לקבל פירוט? אני אתן לכם פירוט מלא, ואני אתן לכם אפילו יותר מזה. אם אתם תרצו ולא תסכימו לפירוט המלא, אני, אין לי בעיה בישיבת המליאה הקודמת להעלות את זה עוד פעם. אבל אני לא רוצה להתעכב, בטח ובטח לא במקווה נשים שטובלות, צריכות לטבול, ויש היום, יש לנו בעיה עם המקווה הקיים, אפילו בעיה קשה, ואנחנו חייבים להשמיש אותו ולהסדיר אותו, שיראה כמו שצריך, והמקווה, יש מים או דברים אחרים, צריך לסדר את זה. המקווה החדש, אותו דבר. אני לא יכול להתעכב על המקווה החדש. נשים מחכות. כל יום שמתעכבים את הדבר הזה, זה חמור.

מר רמי אלבוז: הוא פעיל.

מר יצחק קשת-יו"ר: הוא לא פעיל. המקווה החדש לא פעיל.

מר רמי אלבוז: לא החדש, הקיים.

מר יצחק קשת-יו"ר: הישן לא פעיל.

מר רחמים ידיגרוב: תן לו לדבר.

מר יצחק קשת-יו"ר: אנחנו, אני אומר כזה דבר, מאוד פשוט. בשביל שלא לעכב פה דברים ולא לפגוע בתושבים, נאשר את הדבר הזה. אני דואג לזה, תבואו אלי מחר למשרד, אתן לכם פירוט מלא. אתם תרצו, אני אפגיש אתכם עם המתכננת. כל מה שתרצו לקבל – תקבלו.

(מדברים ביחד)

מר רמי אלבוז: לא, זה לא, תקשיב.

מר רחמים ידיגרוב: יש דברים עקרוניים. אתה, אני, אדוארד, אני מבקש. סליחה,

מר אדוארד שפירו: בבקשה.

מר רחמים ידיגרוב: אני רוצה, יש דברים, תקשיבו, שיקולים שאנחנו ביקשנו ממך, מהמנכ"ל, כל דבר, אני לא אומר פירוט של כמה מראות. לא יורדים למצב כזה. אל תחשוב שאנחנו,

מר יצחק קשת-יו"ר: אתה תקבל הכל. אין בעיה, תקבל הכל.

מר רחמים ידיגרוב: רוצים לטרפד את זה, אבל הנתונים המינימליים, אנחנו יכולים לקבל?
 מר יצחק קשת-יו"ר: רחמים, תקבל הכל.
 מר רמי אלבז: לא, למה לא עכשיו?
 (מדברים ביחד)
 מר רחמים ידיגרוב: אנחנו לא רוצים לטרפד את זה. שלא תבין,
 מר יצחק קשת-יו"ר: אין בעיה, מצוין, אני שמח.
 מר רחמים ידיגרוב: אבל ביקשנו ופנינו, לא פעם, לא פעמיים,
 מר רמי אלבז: למה לא מקבלים,
 מר יצחק קשת-יו"ר: אתה קיבלת את כל הדבר הזה מראש. למה לא אמרת: "שמע, זה לא מספיק לי, אני
 רוצה גם נכון כזה?"
 מר רחמים ידיגרוב: אבל אתם יודעים מראש שככה צריך להיות.
 מר יצחק קשת-יו"ר: לא, לא נכון.
 מר רחמים ידיגרוב: ביקשנו לא מהיום.
 מר יצחק קשת-יו"ר: עד היום זה לא, זה לא,
 מר רחמים ידיגרוב: לא, כל הזמן, כל הזמן.
 מר יצחק קשת-יו"ר: לא נכון, לא נכון.
 גב' נאוה לב-רן: עד היום לא היה פירוט.
 מר שלמה אפרתי: שיגיד.
 מר עופר רוניק: תראו, זה לא משפטי, אבל אני כן חייב להסכים שעד עכשיו, כשאני כאן, ואני כאן כבר כמה
 שנים, לשמחתי,
 גב' נאוה לב-רן: לא היה.
 מר עופר רוניק: זה עובר ככה.
 מר שלמה אפרתי: זה עובר ככה, נכון.
 מר עופר רוניק: וזה עובר ככה,
 גב' נאוה לב-רן: אתם רוצים לשנות,
 מר עופר רוניק: ואם מישוהו מבקש מידע ספציפי, אז נותנים לו מידע ספציפי.
 מר יצחק קשת-יו"ר: אפשר לעשות ישיבה ספציפית על זה אחר כך.
 מר רחמים ידיגרוב: לא, לא, לא, לא צריך ישיבה. אנחנו מבקשים,
 (מדברים ביחד)
 מר יצחק קשת-יו"ר: צריך לבדוק עם המתכנת,
 מר רחמים ידיגרוב: אנחנו מבקשים,
 מר יצחק קשת-יו"ר: הבנתי, הבנתי מה שאתם רוצים, ניתן, רחמים, אני אומר לך, אני דואג לזה.
 מר רחמים ידיגרוב: אבל ביקשנו פעם, פעמיים,
 מר יצחק קשת-יו"ר: את זה לא ביקשתם. זה אף אחד לא דיבר איתי.
 מר רחמים ידיגרוב: אתה לא הבנת, לא ספציפי על זה. לכל נושא,
 מר יצחק קשת-יו"ר: כל נושא, אין לי בעיה לתת פירוט, אין בעיה.
 מר רחמים ידיגרוב: כי אנחנו יודעים, הדבר הזה, כמו שהוא אומר, "אני צריך א', ב', ג".
 גב' נאוה לב-רן: אין בעיה, אבל היה אפשר לבקש,
 מר יצחק קשת-יו"ר: מצוין, בכיף אני,
 גב' נאוה לב-רן: בכיף.
 מר רחמים ידיגרוב: אני לא צריך לבקש, זה צריך להיות כאן.
 מר יצחק קשת-יו"ר: הנה, שלמה אפרתי, בבקשה. כל תב"ר, אני רוצה פירוט מלא. בסדר? עד כמה שניתן
 מראש.
 מר רחמים ידיגרוב: לא, לא אומר כאילו, לא נגמר בקטנה,
 מר יצחק קשת-יו"ר: יאללה, בקטנה. אבל בסוף, ואני אומר לכם, בסוף, אסור לתת לפוליטיקה להכנס

למקומות האלה.
 מר רחמים ידיגרוב: לא, לא קשור.
 מר יצחק קשת-יו"ר: אני אומר לכם את זה בצורה חד משמעית, (מדברים ביחד)
 מר רמי אלבו: לא משנה כמה דמגוגיה אתה רוצה להכניס פה,
 מר יצחק קשת-יו"ר: בטח שלא מקווה נשים.
 מר רמי אלבו: זה לא משנה, אנחנו מדברים פה,
 מר יצחק קשת-יו"ר: אז תאשרו מקווה נשים, עכשיו.
 מר רמי אלבו: אנחנו מדברים על סכומים,
 מר יצחק קשת-יו"ר: עכשיו.
 מר רמי אלבו: זה דמגוגיה, מה שאתה עושה פה.
 מר יצחק קשת-יו"ר: תקבלו אחרי זה פירוט. עכשיו תאשר,
 מר רמי אלבו: אנחנו, זה דמגוגיה. אני לא אגיד לך כמה אני רוצה את זה. זה לא יעזור לך. אנחנו רוצים את
 הכסף הזה, לדעת איפה הוא הולך.
 מר יצחק קשת-יו"ר: אתה תקבל פירוט מלא.
 מר רמי אלבו: כי היום, היום יש, כמו שיש רחובות לחריש, היום יש נתיבים מסוימים שאנחנו רוצים לדעת
 שהכסף הולך לשם. אם זה הולך בפילוח נכון, צודק, של 120,000 לפה, 180,000 לשם,
 אנחנו נבין את המשמעות, שזה נכון,
 מר יצחק קשת-יו"ר: עד היום קיבלת כל מה שרצית.
 מר רמי אלבו: לא. כאן מדובר על 350,000 שקל, אולי 320 הולכים למקווה אחד, ו-20,000 שקל הולכים
 על מקווה אחר.
 (מדברים ביחד)
 מר רמי אלבו: אני רוצה לדעת,
 גב' נאוה לב-רן: אבל אתה לא צריך לדעת את זה.
 מר רמי אלבו: בטח, בטח שאני רוצה לדעת. בוודאי שאפשר לדעת את זה,
 (מדברים ביחד)
 מר יצחק קשת-יו"ר: אפשר, לא, יכול, יכול, מה זה יתן לך? מה יתן לך? אני שואל.
 גב' נאוה לב-רן: ואם הביוב פה לא בסדר,
 מר רמי אלבו: אתה יודע מה? זה אפילו יעזור לנו ולך להבין שהדברים האלו הולכים בצורה מסודרת.
 מר יצחק קשת-יו"ר: אז אני אומר דבר פשוט: אין בעיה, תקבל פירוט. ואם לא ימצא חן בעיניך, אין לי
 בעיה. נעשה על זה דיון, ואם נרצה לשנות, נרצה להוסיף, אז אין בעיה. אבל אין לך ספק,
 אתה מסכים איתי שאתה רוצה לשים את הכסף הזה במקוואות? אתה מסכים או לא?
 מר רמי אלבו: אני מסכים לשים את הכספים האלה במקומות שצריך לשים אותם.
 מר יצחק קשת-יו"ר: יפה, אז למה לעכב?
 מר רמי אלבו: יש פה שני דברים,
 מר רחמים ידיגרוב: לא, לא מדובר על עיכוב, אתה לא הבנת.
 מר רמי אלבו: אנחנו מעכבים ואתה כל הזמן קדימה. הבנו, אז הבנו. אתה כל הזמן רוצה קדימה ואנחנו
 מעכבים. כן, יפה. טוב, בסדר. אז בכל זאת, ובכל זאת, ובכל זאת אנחנו רוצים לראות את
 זה.
 מר יצחק קשת-יו"ר: המליאה הבאה תהיה בעוד חודש לפחות, יפה, אז אני אומר לכם, המליאה הבאה אולי
 תהיה חודש הבא, כי יש פסח חודש הבא, ויש עוד מקווה נשים שצריך להפתח,
 מר רחמים ידיגרוב: בעזרת השם.
 מר יצחק קשת-יו"ר: ואני רוצה לפתוח אותו כמה שיותר מהר. מי שרוצה לקחת בזה חלק – בבקשה. מי
 שלא רוצה לקחת בזה חלק – גם בבקשה. זהו.
 מר רחמים ידיגרוב: לפרוטוקול,

מר יצחק קשת-יו"ר: כן,
 מר רחמים ידיגרוב: חברי המועצה נדרשים מרשות בהגשת,
 מר יצחק קשת-יו"ר: אמרתי את זה כבר קודם, אמרתי את זה.
 מר רחמים ידיגרוב: התב"רים, לתת פירוט על מה בדיוק מדובר ומה, בסדר?
 גב' נאוה לב-רן: יופי, אם היית אומר על זה מההתחלה היינו חושבים,
 מר רחמים ידיגרוב: תמיד אני אומר, אבל זה לא מהיום. זה ביקשנו ודרשנו כבר כמה פעמים.
 מר יצחק קשת-יו"ר: מאה אחוז. חבר'ה, טוב, סיימתם? חברים, סיימתם? אני ... את זה די והותר, ... אני מבקש ממליאת המועצה לאשר את התב"ר של המקוואות, מספר 437. אני אומר לכם, אני מראש אביא, ואם תרצו לקיים על זה דיון, אביא לכם את כל התכניות, תקחו בזה חלק, לא יוסתר מכם שום דבר. אבל אני רוצה לאשר את זה כי להתקדם, חייבים להתקדם מקווה נשים, אסור לעצור את מקווה נשים, נקודה. אני עומד על זה בכל התוקף. מעלה להצבעה. מבקש ממליאת המועצה לאשר. אושר פה אחד. תודה רבה.
 מר שלמה אפרתי: בסדר גמור.
 מר יצחק קשת-יו"ר: מה עכשיו?

אישור מרכז הבניה הישראלי להפקת אירוע מיתוג לחריש

מר שלמה אפרתי: טוב, חברים, הנושא הבא, אנחנו בשעה טובה, בשעה טובה, רמי, אנחנו בשעה טובה יוצאים לקמפיין המיתוג של העיר חריש, שאושר פה במליאת המועצה. הגיע לכאן יועץ המיתוג שלנו, אתם ראייתם אותו, אתם אישרתם אותו, את הקונספט של המיתוג, ובעצם בתחילת חודש מרץ אנחנו עולים לאוויר עם קמפיין המיתוג שלנו. בתקופה שהקמפיין יהיה באוויר הוא יהיה הקמפיין הכי גדול במדינת ישראל, אוקי?
 מר רחמים ידיגרוב: מחיאות כפיים.
 מר שלמה אפרתי: זה הולך להיות הקמפיין הכי גדול במדינת ישראל, שישטוף את הפייסבוק, את גוגל, את אאוטבריין, וכולי. אחת מאבני הדרך, ובעצם אנחנו רוצים לעשות תהליך שלא רק יגיד: "חריש עיר נפלאה" וזהו. אנחנו רוצים לעשות תהליך שבסופו אנשים יבואו לחריש, יראו מה קורה כאן. יראו מה יקרה כאן, וירצו לבוא לגור בחריש. אנחנו יוצאים לקמפיין של אכלוס העיר חריש. אכלוס העיר חריש. ובעצם אנחנו, בהיותנו מכוונים לכיוון הזה, אנחנו מכוונים לאירוע גדול שיקרה בפסח הגדול, אוקי? הקמפיין שלנו עולה בחודש מרץ, מר רחמים ידיגרוב: בחול המועד?
 מר יצחק קשת-יו"ר: כן.

מר שלמה אפרתי: אירוע שיקרה בחול המועד, שבעצם באירוע הזה כל הקמפיין שלנו יזרים תושבים, תושבים עתידיים ומתעניינים לאירוע הזה, שבעצם האירוע הזה יחשוף גם את הדירות שיש לרכוש כאן, וגם את הדירות שאפשר לשכור בחריש. אנחנו רוצים להביא אנשים לגור בחריש. לא רק לקנות וללכת ולהשכיר לאנשים אחרים. לבוא לגור בחריש. האירוע הזה זה יהיה האירוע הכי גדול שעשינו בחריש, ובכדי שהאירוע הזה באמת יתן את המענה שאנחנו מצפים לו, יש רק גוף אחד במדינת ישראל שיועד לגרום לדבר הזה לקרות, והגוף הזה הוא מרכז הבניה הישראלי, תמי פה הנציגה שלו, אם תרצו, תוכלו לשאול אותה,

(מדברים ביחד)

מר שלמה אפרתי: הגוף, הגוף המרכזי, הגדול, הבלעדי במדינת ישראל שעושה אירועים, אירועי נדל"ן ברמה הזאת זה מרכז הבניה הישראלי. מרכז הבניה הישראלי הוא גוף שמאגד מתחתיו את כל ענף הבניה בישראל, זה גוף שיש לו קרדיט,

מר יצחק קשת-יו"ר: תן לה, תן לדבר.

מר שלמה אפרתי: לא, זה גוף שיש לו קרדיט ואנחנו רוצים אותו. מכיוון שאנחנו רוצים אותו, אנחנו לא רוצים אותו רק שיעשה לנו את האירוע, יביא לנו מתנפחים וזהו. את זה אנחנו יודעים לעשות לבד. אנחנו רוצים את השם שלו. אנחנו רוצים שהוא יפרוש את חסותו על חריש. אנחנו רוצים שמרכז הבניה הישראלי יגיד לאנשים: "תבואו לגור בחריש כי זה המקום

הכי טוב לגור בו במדינת ישראל", ובשביל זה אנחנו רוצים ספציפית וייחודית את מרכז הבניה הישראלי. אנחנו, התקציב של האירוע הזה הוא 340,000 שקלים לפני מע"מ, ואנחנו רוצים לאשר את מרכז הבניה הישראלי שיבצע את האירוע הזה פה בחריש. אנחנו, כשרצינו להעלות מכרז, בעצם אמרתי: "אני לא, אנחנו לא יכולים להעלות מכרז אם יש ספק אחד ויחיד שיודע לתת את השירות הזה, שיודע לעשות את העבודה הזאת, ושאותו אנחנו רוצים.

מר רמי אלבו: איך הופכים להיות ספק כזה?

מר שלמה אפרתי: ולכן כתבנו חוות דעת, גם שלי, גם מרכז הבניה הישראלי וגם היועץ המשפטי שלנו, חוות דעת של פטור ממכרז ושל התקשרות כספק יחיד, ואנחנו רוצים לאשר פה היום את מרכז הבניה הישראלי, בפטור ממכרז כספק יחיד לביצוע אירוע אכלוס לחריש בעלות של 340,000 שקלים, לא כולל מע"מ.

מר יצחק קשת-יו"ר: אני רוצה שתמי תגיד מספר מלים.

גב' תמי גרין: אני קצת אספר על מרכז הבניה והפעילויות שלנו. אני סמנכ"ל להפקות וחויית לקוח של מרכז הבניה הישראלי. אני אחראית באופן רוחבי על כל הפעילויות השנתיות שלנו, הוועידות, קהילת העסקים, זירות העסקים וכל מה שקשור למובילי דעה בתחום הנדל"ן. תחת השרביט שלנו יש את עיר הנדל"ן של ישראל, שזה באילת, משתתפים בעיר הנדל"ן באילת 3000 מובילי דעה של עולם הנדל"ן מרמת הרשויות, ממשל,

מר רמי אלבו: נדמה לי שהתארחנו שם, לא?

גב' תמי גרין: יזמים,

מר יצחק קשת-יו"ר: לא היינו. היינו אמורים, בסוף לא.

מר רמי אלבו: בסוף לא? אה. יש לך זכרון טוב.

גב' תמי גרין: במשך שלושה ימים, יש לנו את הוועידה להתחדשות עירונית, שאני מדברת על עוגנים חזקים, חזקים, לא על ירידים קטנים, שבאמת יש חברות שיודעות לפרסם, לשווק דירות. זה לא העניין. העניין של מה שצריך לעשות כאן בחריש, זה מעבר להניע לכאן קהל פוטנציאלי למגורים ואכלוס, ולא רק לרכישת דירות למטרת השקעה. זה להוביל לפה, לאירוע הזה מובילים מתחום, ממנכ"ל משרד השיכון ואילך. מיזמים, עיתונאי נדל"ן, עיתונאים כלכליים, כל האנשים האלה הם תחת המטריה שלנו. אנחנו יודעים להניע אותם ואנחנו מוצלחים באירועים האלה. יש לנו נוכחות מלאה, ובכלל זה לא העניין של להעמיד, כמו ששלמה אמר, את הג'מבורי. זה הרבה חברות הפקה יודעות לעשות את זה, להקים את הביתנים, הרבה יודעות, העניין הוא זה ההרצאות, הסיוורים, זה להביא לכאן את מובילי הדעה, זה שיבואו לכאן לפגוש את הקהל הפוטנציאלי, להסביר להם ובאמת באמת לעשות, כמו שעשינו במודיעין, אגב. בשנת 2000 עשינו, מרכז הבניה, את כל ההטמעה ואת כל מה שקשור,

מר רמי אלבו: הוא מזמין? אתם עובדים במקצועיות על הזמנה, כל הפסיפס הישראלי,

גב' תמי גרין: כן. כן.

מר שלמה אפרתי: דרך אגב, מילה, תהליך המיתוג שלנו, אנחנו נותנים מענה לכל אוכלוסיות, לכל האוכלוסיות במדינת ישראל לבוא לגור בחריש. מי שלא נמצא בפייסבוק, מגיעים אליו בעלונים שלו ובמקומות שהם נמצאים בו.

גב' תמי גרין: בסוף חודש יוני יש לנו,

מר רמי אלבו: לא, אני מדבר על האירוע עצמו, האירוע,

גב' תמי גרין: רגע, אני רק רוצה, אני לא, לא סתם רוצה לפרוש את הפעילות השנתית שלנו, כדי שתבינו איזה קהלים בעצם היא מקיפה. בסוף חודש יוני יש לנו את הוועידה להתיישבות ובניה פרטית, בתחילת יוני את הוועידה להתחדשות עירונית, ובחודש אוקטובר את שבוע האדריכלות ואת הוועידה הבין-לאומית של ... לאדריכלות ועיצוב. כל הקהלים האלה הם קהל רלוונטי, שהם בדאטאות שלנו, שיש לנו איתם קשר בזירות עסקיות על בסיס שבועי.

רק ביום חמישי הייתה זירה בבית של יו"ר איגוד האדריכלים, מחר יש אצל אלדר אדטו, אנחנו יודעים לקיים את הזירות האלה ולמלא אותן בעוד מעגלים ועוד מעגלים. רק בעוד יומיים יש ועידת היגוי אצלנו להתיישבות, שאני חושבת שאתה מגיע לוועידה הזאת, עם מנכ"ל משרד השיכון. אנחנו כל הזמן עובדים, בוועידות היגוי, בהשפעה, בכל מה שקשור להתחדשות עירונית, אכלוס חדש. זה המנוע שלנו. ההפקה היא רק המעטפת כדי לעשות את זה יותר מקצועי, שמעביר את החוויה, ובאמת צריך לבנות כאן חוויה שהיא לא רק למי שמגיע לכאן, אלא גם כאן לאוכלוסיה הקיימת כאן, ובעצם להניע ולבנות ולהראות כאן, את, לאנשים שמגיעים גם מי האוכלוסיה שגרה כאן, ובעצם לייצר את המפגשים האלה. זה, זו המקצועיות. זה, זה לא, חברות הפקה יודעות לעשות את זה. אבל אנחנו, במרכז ... עובדים על זירות עסקיות,

מר יצחק קשת-יו"ר: שאלות, חברים.

גב' תמי גרין: אני אשמח לענות אם יש.

מר יצחק קשת-יו"ר: מבקש ממליאת המועצה לאשר.

מר רחמים ידיגרוב: אבל בפסח, מה יהיה בדיוק בפסח?

מר שלמה אפרתי: זה, בחול המועד אנחנו נפיק אירוע, נזמין את כל הציבור להגיע לחריש, בחול המועד. יהיה דוכנים, יהיה פעילויות לילדים, יהיה סיורים בתוך העיר, יהיה הרצאות. יהיה חגיגה שלמה של כל האנשים שמוזמנים מחוץ לחריש, לבוא להשתתף ולקחת חלק בתוך האירוע של חריש.

מר רמי אלבו: גם הפקות רגילות עושות דוכנים,

גב' תמי גרין: לא ידעו להביא את הקהל שאנחנו מביאים. ... זה מה שאמרת.

מר שלמה אפרתי: מעבר לזה, אנחנו רוצים את השם של מרכז הבניה הישראלי, שיכתוב,

גב' תמי גרין: ערן רולס בעצמו, יו"ר מרכז הבניה יקח את זה באופן אישי ובעצם הוא האבן השואבת לכל האנשים האלה. אני לא סתם ציינתי את שנת 2000 במודיעין. דווקא אז הייתי בתפקיד אחר בערוץ 2, ואנחנו עשינו את התכנית 'רצים לדירה', מי שזוכר, את תכנית הריאליטי הזאת, וערן, זו הייתה ההפקה שלי, אני פשוט עשיתי שם חגיגה. הייתי מפיקה ראשית של כל האירוע הזה, מטעם טלעד זה היה, ועשינו חגיגה ביחד עם ערן רולס, שבעצם הביא יזמים ואנשים. משם בעצם היה המפגש שלי ושל ערן. אנחנו יודעים לעשות חגיגות, חגיגות שיראו, שיהיו אבן שואבת, וערן הוא המומחה. אין כאן בכלל על מה לדבר.

מר רמי אלבו: טוב.

מר יצחק קשת-יו"ר: מבקש ממליאת המועצה לאשר את מרכז הבניה הישראלי,

מר רמי אלבו: רגע, רגע, שניה. משפטית, מכיוון שמדובר בספק אחד,

מר יצחק קשת-יו"ר: כן,

מר רמי אלבו: רק חוות דעת של היועץ המשפטי,

מר עופר רזניק: כתובה. בהחלט, כן. ודרך אגב, חוץ מזה שמדובר בספק יחיד, ואני ... כבר דנתי בעניין

שלהם בעבר,

מר רמי אלבו: זה שאנחנו צריכים את האישור של המדינה לספק יחיד זה ברור, אבל מבחינת ... של אין עוד

ספקים כאלה מתחרים בשוק,

מר עופר רזניק: האמת שלא צריך, דרך אגב, בספק יחיד את האישור של המדינה, אבל אני חושב שזה נכון

שזה מגיע לשולחנכם, כי זה חשוב, וגם מדובר בנושא שלפי דעתי הכי חשוב כאן, שזה

מיתוג ופרסום של העיר, שעם הנושא הזה אין פשרות מבחינתי. זאת אומרת, זה לא רק

ספק יחיד, זה גם קריאייטיב. וקריאייטיב צריך להיות לאנשים שמנהיגים כאן את

המועצה, ליצחק ולכל העובדים צריך להיות כאן את האפשרות ושיקול הדעת שלהם לקחת

את האנשים שהם חושבים שיביאו לכאן את הכי הרבה תושבים.

מר יצחק קשת-יו"ר: תודה. אני מבקש ממליאת המועצה לאשר את מרכז הבניה הישראלי בפטור ממכרז

ספק יחיד לביצוע אירוע אכלוס לחריש, ואת כל המעטפת הכוללת בעלות של 340,000

שקלים לא כולל מע"מ. אני מבקש ממליאת המועצה לאשר. מעלה להצבעה. מאושר פה אחד.

שונות

אני רק רוצה להראות לכם מספר דברים, יש לי פה את ... זה לא דבר סופי, אבל אנחנו עכשיו עובדים על בניין הקהילה שלנו, שקורא, בניין הקהילה נבנה בימים אלה, ממש כאן ליד בניין המועצה. אני רק נותן לכם דוגמאות לגבי ... קהילתי שמתוכנן ממש בימים אלה, זה בהשקעה כוללת, רק לציוד של 500,000 שקל, זה אמור להיות open space, פתוח, שיגיעו לעבוד ולעשות פה עבודה ביחד, כל מי שירצה לבוא לקחת חלק.

(מדברים ביחד)

מר יצחק קשת-יו"ר: אחד האולמות, אתה יכול לראות פה הדמיה של משחקיה. מועדון גיל הזהב, אנחנו נעשה שאחד האולמות יפעלו כמועדון גיל הזהב. יש, כבר היום פעיל מועדון הנוער, ויהיה לו מבנה מסודר לגיל הזהב,

מר רחמים ידיגורוב: תקצבנו את זה, נכון? שיפוץ והכל, מה, מר יצחק קשת-יו"ר: כן, כן, זה עכשיו.

(מדברים ביחד)

מר יצחק קשת-יו"ר: סתם מראה. עכשיו מראה מה הולך להיות שם. זה לא אישור. אישרנו כבר. מר שלמה אפרתי: אישרנו מזמן.

מר רמי אלבו: אישרנו בפעם שעברה את התוספת.

מר שלמה אפרתי: אה, התוספת, כמה?

מר יצחק קשת-יו"ר: רחמים, עכשיו נראה לך את הדברים שהולכים להיות. בנוסף, סטודיו. סטודיו לחוגים, אמהות, עם פרקט, כל מה שצריך, גם כן בדברים האלה. זהו, זה דוגמא של הכיכרות, וזה העניין של המקווה. חברים, תודה רבה. אני שמח שכולכם נרתמתם. סוגר את ישיבת המליאה, ערב טוב.

-סוף הישיבה-